

«ТРИПІЛЬСЬКА УСМІШКА» ВІТАЄ ТУРИСТІВ

Громадська спілка «Народний музей України» вперше публічно презентувала унікальний артефакт — «Трипільську Усмішку».

Експонат являє собою конічну миску з двостороннім розписом темно-коричневою фарбою по світло-коричневому ангобу. Він належить до колекції «Нолиска цивілізацій» — збірки, присвяченої прадавній цивілізації трипільців-українців, що жили в межах сучасної України за кілька тисячоліть до нашої ери.

«Назва експонату прямо пов'язана із зображенням на ньому — візуально чотирири овали схожі на обличчя з усмішкою. Такий життєствердний символ є актуальним і потрібним сучасним українцям у контексті антиукраїнської цивілізаційної війни, завдання якої — не лише захоплення територій, а й знищення української ідентичності, кількатисячолітньої тяглості української історії та культури», — йдеться у пресрелізі, поширеному з цієї нагоди.

Зазначається, що «Трипільська Усмішка» — найдавніша усмішка у світі. За оцінкою доктора історичних наук Михайла Відейка, час її появи — 4100-4000 рр. до н.е.

За різними версіями, у формі усмішки відбито різні місячні фази (вісім зображень повного місяця, шість у фазі зростання і шість — старіння, загалом 20 зображень).

«Трипільська Усмішка» експонуватиметься в музеї «Становлення української нації» (Київ, вул. Лаврська, 27) протягом одного року.

він розрахований на абсолютно різні аудиторії. Для українців і іноземних туристів це абсолютно унікальне та нове за форматом місце.

УСПІШНІ КЕЙСИ НАРОДНОГО МУЗЕЮ УКРАЇНИ

Сучасний споживач — це не просто відвідувач, який прийшов подивитися на окремі предмети. Він хоче пізнати історію, він шукає емоцій і вражень. Якщо цього не дає український музей, якщо українські куратори неправильно формують виставки і подачу нашої культурної спадщини, тоді увага глядача переключається на надто емоційний, дуже часто фейковий і пропагандистський продукт, засилля якого ми маємо з боку Російської Федерації.

Наразі ми вже маємо успішний досвід співпраці з кількома музеями. Перший дуже успішний кейс Народного музею України — це співпраця з державним музеєм Вікентія Хвойки, який знаходиться в селі Халеп'я Київської області. Туди вже тричі було передано на експонування та у постійну власність музею значну кількість артефактів Трипільської доби від різних колекціонерів. У майбутньому ця співпраця буде лише розширюватися. Ми готуємо ще кілька етапів оновлення експозиції та плануємо робити спільні діджитал та івентпроекти, для того, щоби залучати відвідувачів та туристів до цього музею.

Я дуже сподіваюсь, що на прикладі маленького сільського музею нам вдасться показати, як такий майданчик можна розвинути і зробити його цікавим наповненим місцем для широкої аудиторії.

Коли ми вперше потрапили до державного музею Вікентія Хвойки, першовідкривача Трипільської культури, усі ми були вражені, що там немає справжніх артефактів Трипілля, а 99% експозиції — сучасні копії. Як таке може бути у місці, яке повинно давно бути туристичною та ідеологічною Меккою? Як на мене, цей музей — один із обов'язкових на туристичній карті країни. Тому ми й намагаємось виправляти цю ситуацію та почали свою роботу саме з цього майданчика та цього історичного періоду.

ТРИПІЛЬСЬКА УСМІШКА

Другий успішний кейс Народного музею України — це співпраця з приватним музеєм «Становлення української нації», який є приватно-громадським майданчиком і, разом з тим, дуже влучним і вдалим прикладом того, як сьогодні мали б виглядати всі музеї в Україні: із використанням діджитал технологій, емоційною складовою, потужними соціальним медіа тощо. Зовсім нещодавно ми передали сюди просто фантастичний артефакт, який має величезне значення для України і всього світу — «Трипільську усмішку», величезну таріль, якій шість тисяч років, із зображення усмішки. Це також була модель відпрацювання співпраці між приватним колекціонером та музеєм. І тут Народний музей України виступив майданчиком (чи платформою), яка скомунікувала





ці організації та публічно висвітлює подію, привернула увагу широкої громадськості та актуалізувала питання можливої співпраці. І нам вдалося досягнути необхідного результату — тепер цей фантастичний артефакт може побачити будь-хто із відвідувачів музею.

ЗАКОНОДАВСТВО ПРО КУЛЬТУРНУ СПАДЩИНУ

Загалом існує ряд відповідних законів, що стосуються культурної спадщини та археології, але більшість з них застарілі, частина з них формувалась взагалі на основі радянських законів, які абсолютно відкидали приватну власність як одну з найпоширеніших форм власності в світі. Сьогодні у сучасному динамічному світі все виглядає по-іншому. По всьому світі існують приватні колекції та аукціони, також працюють державні музеї, сформовані із приватних колекцій. І це є цілком логічним і закономірним процесом, на основі якого постали найпотужніші світові музеї та дослідницькі центри. Чому ж тоді вся ця нормативна база абсолютно не адаптована до сучасного стану речей в Україні?

Що варто зробити? Переглянути ряд законів і внести до термінологічного запасу ці визначення: «приватний колекціонер», «приватна колекція». Має бути розроблено модель, як приватні колекції можуть співпрацювати з державними музейними просторами.

Тобто можна йти двома шляхами: щоб все залишалося в статус-кво і говорити, що взагалі проблем не існує, або ж можна рухатися вперед і їх вирішувати. Віримо, що саме завдяки цій ініціативі з часом нам вдасться досягти цих результатів.

ПЛАН НАРОДНОГО МУЗЕЮ

Наразі Народний музей України працює над найближчими планами на 2021 рік. Ми повністю відкриті для співпраці з різними проектами по формі та змісту, якщо вони стосуються української культурної спадщини та запрошуємо до співпраці приватні та державні ініціативи. Ми готові бути майданчиком, який поєднає їх, який візьме на себе частину організаційної та логістичної роботи. І все це задля того, щоб ми могли разом створювати синергетичні та дуже якісні публічні культурні продукти.

Ще одну із своїх місій ми вбачаємо в тому, щоб поєднувати багато окремих організацій, задля того, аби кооперувати зусилля. Адже є безліч чудових організацій та ініціатив, особливо у регіонах, але вони розріжені та не скоординовані. В такому стані дуже складно вибудовувати складні та затратні проекти. Але якщо поєднати зусилля кількох організацій з чітким розподілом функцій та обов'язків, то проекти досягнуть значно вищого рівня та зовсім іншого масштабу. **УТ**

